Γεννήθηκα το 1969 στο Αίγιο Αχαΐας από μία φτωχή οικογένεια με πάρα πολλά προβλήματα, ο πατέρας μου ο σαρκικός ήταν πολύ βλάσφημος και πάρα πολύ βίαιος με την μητέρα μου. Έπινε και κάθε βράδυ ξεσπούσε για τα προβλήματα που είχε στη μητέρα μου. Η μητέρα μου πίστευε λίγο στο Θεό αλλά ήταν εικονοσεβούμενη και μπερδεμένη στην πίστη λόγω της άγνοιας και της σύγχυσης που υπήρχε στην εκκλησία που πήγαινε. Ο πατέρας μου δεν ήθελε να ακούει καθόλου περί πίστεως στο Θεό.

Μεγάλωσα σε μία πόλη δακτυλοδεικτούμενος από τους περισσότερους για την οικογένεια που προερχόμουν. Έτσι απογοητευμένος από τους κατοίκους της πόλης μου αλλά και από την έλλειψη αγάπης και από τη υποκρισία τους αποφάσισα να βρω μια δουλειά για να φύγω μακριά από αυτόν τον τόπο που μόνο πικρία με πότιζε και όχι αγάπη. Έτσι έγινα ναυτικός.Ενθουσιασμένος με αυτό το επάγγελμα, γιατί συνεχώς γνώριζα καινούριες χώρες με διαφορετικούς ανθρώπους, προσκολλήθηκα έντονα σε αυτό, με αποτέλεσμα να λείπω και δύο και τρία χρόνια μακριά από την πατρίδα μου. Ένιωθα τότε μία αγάπη από τον κόσμο των λιμανιών και ιδιαίτερα από τις γυναίκες των λιμανιών κάτι που δεν είχα νιώσει στον τόπο μου και στην πατρίδα μου γενικά. Αλλά και πάλι ένιωθα μέσα μου κενά και αναρωτιόμουν έτσι είναι άραγε η αγάπη που μιλάει συνεχώς ο κόσμος είτε σε τραγούδια είτε σε συζητήσεις με ανθρώπους; Χρόνο με το χρόνο βούλιαζα όλο και πιο πολύ μέσα στο βούρκο, με ναρκομανείς, αλκοολικούς, κλέπτες και ανθρώπους της νύχτας, αφού κάθε φορά που ξεμπαρκάριζα από το καράβι έμενα στον Πειραιά και εκεί μέχρι να βρω το επόμενο καράβι να φύγω όλο και πιο πολύ με τραβούσε η αμαρτία και η ασωτία, μέχρι που έφτασα σε σημείο να πίνω τόσο πολύ και να γίνομαι βίαιος που και ο ίδιος φοβόμουν τον εαυτό μου. Έφτασα σε ηλικία 31 ετών κυκλοφορώντας με πάρα πολλά χρήματα, με ακριβά αυτοκίνητα και χωρίς κάποιο μόνιμο δεσμό με κάποια κοπέλα από την πατρίδα. Απογοητευμένος από τις απαιτήσεις που είχαν οι κοπέλες και από την υποκρισία τους αποφάσισα να παντρευτώ μία κοπέλα από άλλη χώρα και έτσι γνώρισα την γυναίκα μου που είμαι μαζί της μέχρι τώρα και η καταγωγή της είναι από την Ταϊλάνδη. Η γυναίκα μου ήταν πολύ ήρεμη με αποτέλεσμα να προσπαθεί να κάνει κι εμένα ήρεμο πράγμα που δεν μπορούσε να καταφέρει γιατί η δύσκολη ζωή που είχα περάσει από μικρός με είχαν κάνει πολύ βίαιο και επιθετικό. Με την οικογένειά μου όμως προσπαθούσα να είμαι ήρεμος και καλός δίνοντάς τους αγάπη γιατί δεν ήθελα να κάνω τα ίδια λάθη που είχε κάνει ο πατέρας μου όταν ήμουν μικρός.
Τα χρόνια περνούσαν παντρεμένος και ο Κύριός μας και Θεός μας, μας χάρισε ένα κοριτσάκι πράγμα απίστευτο για μένα και για την γυναίκα μου γιατί είχαμε κάνει και οι δύο πολλές καταχρήσεις. Τα προβλήματα όμως μέσα στην οικογένεια μου συνεχώς μεγάλωναν. Συνεχής ανεργία λόγω της κρίσης του επαγγέλματός μου, οικονομική δυσχέρεια που μας έφερναν σε γκρίνια. Συνεχώς αναρωτιόμουν αν υπάρχει Θεός και γιατί δεν μας βοηθάει, για να μπορέσω να ζήσω ανθρωπίνως με την οικογένεια μου και να μην την διαλύσω. Σε αυτό το ερώτημα, «αν υπάρχει Θεός», προσπαθούσα να πάρω απάντηση πηγαίνοντας στις εκκλησίες για να ρωτήσω τους ιερείς, αλλά η απάντηση που έπαιρνα από αυτούς ήταν, να πηγαίνω πιο συχνά με την οικογένειά μου εκκλησία και ο Θεός θα με βοηθήσει. Το έκανα

αλλά δεν ένιωθα τίποτα μέσα στις εκκλησίες, αλλά εκτός αυτού δεν καταλάβαινα ακριβώς αυτά που έλεγαν και που έψελναν.
Ώσπου μια μέρα στην πολυκατοικία που είχα αγοράσει ένα διαμέρισμα και γνώριζα μόνο μία οικογένεια από τα 12 διαμερίσματα που υπήρχαν και τους γνώριζα γιατί και ο γιός τους ήταν ναυτικός όπως εγώ, είχαμε μία συζήτηση και μου είπαν να πάω να φτιάξω μία φορητή συσκευή DVD σε μία οικογένεια δύο ορόφους πιο πάνω από εμένα. Διστακτικός καθώς ήμουν γιατί δεν ήθελα να έχω σχέσεις με τους συγκατοίκους μας στην πολυκατοικία και αυτό γιατί ο κόσμος με είχε τρομάξει με την υποκρισία τους και την συμφεροντολόγο συμπεριφορά τους, αποφάσισα να πάω στο διαμέρισμά τους και πραγματικά ξαφνιάστηκα με τους ανθρώπους που συνάντησα. Ήταν ένας αδελφός με την σύζυγό του και τα πρόσωπα τους έλαμπαν. Κάθισα στο σαλόνι τους και τους έδειξα το χειρισμό και την λειτουργία της συσκευής τους και από τότε αρχίσαμε να συναντιόμαστε συχνά γιατί άρεσαν αυτοί οι άνθρωποι και στη σύζυγό μου.
Έτσι μια μέρα μας πήγαν στην εκκλησία που πήγαιναν μας στη Νίκαια (Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής) και μας άρεσε πολύ κι σ' εμένα και στη γυναίκα μου. Αυτό που ένιωσα όταν μπήκα μέσα στην εκκλησία ήταν η παρουσία του Θεού που με έκανε να ανατριχιάζω συνεχώς. Όταν πήγαμε στην εκκλησία, πέσαμε πάνω στην ώρα της προσευχής κι έτσι γονάτισα (όπως μου είχαν πει) προσευχήθηκα και ζήτησα από το Θεό συγχώρεση για τις αμαρτίες μου. Τότε άκουσα τον Θεό να μου μιλάει (με το χάρισμα της προφητείας) και να μου λέει, ότι μου συγχωρεί όλες μου τις αμαρτίες και με δέχεται με αγάπη.
Αναγεννήθηκα από τις τρεις πρώτες μέρες που πήγα στην εκκλησία. Μου έδωσαν τα αδέλφια Καινή Διαθήκη και άρχισα να την διαβάζω με δίψα. Αλλά το μεγαλύτερο που έκανε ο Θεός ήταν ότι ήρθε και η σύζυγός μου αμέσως στην εκκλησία και τις άρεσε πολύ και εντυπωσιάστηκε χωρίς να ξέρει τίποτα σχεδόν για το ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Θεός και το Άγιο Πνεύμα και χωρίς να καταλαβαίνει και την γλώσσα μας καλά. Εγώ ζήτησα να βαπτιστώ, κάνοντας το θέλημα του Θεού και βαφτίστηκα εν ύδατι από την δεύτερη κιόλας εβδομάδα της πίστης μου, νιώθοντας άλλος άνθρωπος, ανάλαφρος, ξένοιαστος, χωρίς άγχος, νεύρα και στενοχώρια γιατί ο Ιησούς Χριστός είχε αφήσει τον παλιό Γιώργο τον αμαρτωλό και λερωμένο μέσα στο νερό και ευχαριστώ το Θεό για όλα.
Το Πνεύμα το Άγιο μου το έδωσε ο Κύριος την Τρίτη κιόλας εβδομάδα της πίστης μου, πάρα πολύ γρήγορα όπως μου έλεγαν παλιοί αδελφοί. Την ημέρα που το έλαβα ήμουν σε τρομερή στενοχώρια και θλίψη γιατί δεν μπορούσα να βρω και να εξαργυρώσω μία επιταγή με πολλά χρήματα που εκείνη την περίοδο είχα τεράστιο οικονομικό πρόβλημα λόγω πολλών χρεών σε τράπεζες αλλά και γιατί ήμουν άνεργος. Όμως ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός επέλεξε εκείνη την ημέρα να με βαφτίσει με Πνεύμα Άγιο για να ενδυναμώσει την πίστη μου. Όλος ο επόμενος καιρός που ακολούθησε κάνοντας το θέλημα του Κυρίου μας ήταν γεμάτος ευλογίες, με ευόδωση πάρα πολύ κι εμένα και την οικογένειά μου. Μία από όλες τις ευλογίες ήταν ότι μου βρήκε εργασία και μάλιστα μέσα στο λιμάνι του Πειραιά δίνοντας τέρμα στα υπερπόντια ταξίδια μακριά από το σπίτι και την οικογένεια μου. Μία άλλη ευλογία που έκανε ο Κύριός μας ήταν ότι μας χάρισε ένα υπέροχο αυτοκίνητο για να πηγαίνουμε στην εκκλησία και στο έργο του Κυρίου, γιατί εκείνη την περίοδο λόγω του υπερδανεισμού μου τα είχα πουλήσει όλα εκτός από το διαμέρισμα που μέναμε. Ευχαριστώ το Θεό για όλα αλλά περισσότερο για την σωτηρία τη δική μου, της γυναίκας μου και της κόρης μου και προσευχόμαστε ο Κύριος να μας δίνει δύναμη να βαδίζουμε μαζί Του μέχρι το τέλος που είναι η ουράνια βασιλεία που μας έχει ετοιμάσει.